

muligvis ikke har opfattet ham rigtig, naar han begyndte sit Foredrag med at optræde mod Præmie-systemet. Deri mener jeg netop, at det store Held ved dette Lovforslag er, at det hovedsagelig er bygget paa Præmierings-systemet. Jeg mener, Præmierings-systemet er den egentlige Hovedvej, ad hvilken vi skulle gaa fremad til Husdyravlens Forbedring heri Landet. Jeg veed ikke, om jeg har misforstaaet den ærede sidste Taler, men jeg for mit Vedkommende lægger Vægt paa, at dette Lovforslag har fastholdt Præmierings-systemet. Naar jeg vil sige et Par Ord om Lovforslaget, er det ikke for at udtale mig imod det, men kun for at sige Noget om enkelte Poster i det. Det, jeg har mod Lovforslaget, er, at der i det bliver taget altfor lidt Hensyn til Hopperne her i Danmark. Saa længe vi staa paa det Standpunkt, vi nu staa paa, og have en saa følelig Konkurrence med Udlandet, som vi have, og som navnlig den mindre Landbruger lider saa meget under, maa det være Hovedsagen for os at finde de Steder, hvor man netop kan skaffe sig hurtigst den største Nettoindtægt af sit Produkt, og det tror jeg ubetinget, at navnlig den mindre Landbruger kan skaffe sig ved Hesteavl. Men det er ikke nok, at man for at fremme Hesteavl her i Danmark alene præmierer Hannen, det kan sandelig ikke strække til. Efter min Erfaring paa min Egn støtter det meget paa gode Hopper i Danmark. Ja, det støtter i den Grad derpaa, at jeg anser det som et af de vigtigste Punkter at faae store Præmier for Hopper. Det er det Besynderlige ved Høshopperne i det Mindste paa min Egn, at man ikke finder dem paa de Steder, hvor man skulde finde dem, men derimod paa de Steder, hvor man ikke skulde finde dem. Man finder dem ikke i Landmændens Stalde og meget sjældent paa Dyrskuerne. De komme derimod meget paa Markederne og fra Markederne ind i Herstabsstaldene, for Sporvognene og til Udlandet, hvor man veed at sætte Pris paa gode danske Høshopper. Men jeg siger, der maa gøres noget Alvorligt for, at vi her i Danmark kunne holde fast paa Høshopperne, som nu i for stor Mængde gaa ud af Landet. Og dette kan efter min Mening kun ske ved at støtte de Mænd, der ville beholde disse Høshopper. Den mindre Landbruger er

kommen saa vidt, at han siger, jeg har ikke Raad til at sælge min bedste Ko, man kan er ikke kommen saa vidt, at han tør sige, jeg er kommen saa vidt, at jeg ikke tør sælge min bedste Høppe. Tværtimod, han gør det og bruger 2den og 3die Klasse Høppe til Tillæg, og det vil de Herrer kunne indse, hvilken Ulykke det er for Hesteavl her i Landet. Ogsaa er det Tilfældet, hvad jeg har set, at man ved Dyrskuer forgjæves søger efter ret mange af de Hopper, som man kan kalde 1ste Klasse Høpper. Jeg skal henviser til „Nationaltidende“ af 4de Februar, hvori Justitsraad Bonne netop omtaler dette Spørgsmaal, meget stærkt endogsaa, og jeg veed, at det længe har været sølt som et stort Savn, at gode Høpper ikke findes; de ere næsten ikke til at faae fat i, fordi de sælges til høje Priser til Udlandet. Det kunde ved at sætte høje Præmier maaske være, at man kunde give den mindre Landmand Evne til at beholde den gode Høppe i Stalden samt bruge den til Avl. Jeg skal ikke komme langt ind paa Spørgsmaalet herom, men kun sige, at den danske Hest har et saa godt Navn i Udlandet, saa vi vide, at paa dette Gebet kunne vi optage Konkurrencen. Her kan Amerika ikke gøre os Fortræd, som det har gjort paa mange andre Punkter. Alt, hvad der kan gøres, maa virkelig gøres for at bidrage Noget til at styrke den betrængte Landbosstand. Naar vi ville spørge om, hvor vi skulle faae Høgene fra, veed jeg ikke, om den høitærede Minister vil forhøre de 200,000 Kr. Men paa den anden Side kan jeg ikke forstaa, hvad de under Post 4. nævnte 60,000 Kr. skulle bruges til, og jeg haaber, at den høitærede Minister kan være enig i, at vi maaske kunne tage de 30,000 Kr. deraf til Høppepræmier. Jeg tror, det vilde gøre langt stærkere Savn, om vi kom til, hvad jeg mener, nemlig at Høpperne bør præmieres med gode Præmier paa Distriktdyrskuerne. Det er ikke nok, at Landbosforeningerne give smaa Præmier til Hopperne, thi det er ikke Noget, der kan give den mindre Landmand Raad til at beholde en god Høppe i sin Stald.

M. Jensen: Jeg vil ogsaa her udtale, at jeg tror ikke, at vi kunne komme bort fra, at dette Forslag er et Fremstridt fra, hvad